

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/202/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8209205371
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8209205371.40

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: SPRAVBYT, s.r.o., so sídlom Hurbanova 18, 085 01 Bardejov, IČO: 31 683 061, právne zastúpený: doc. JUDr. Jozef Sotolář, PhD., advokát, Južná trieda 1, 040 01 Košice, IČO: 31 942 423 proti žalovaným: X./I. T.. Y. B., G.. XX.XX.XXXX, K. Ť. XX, V., XXX XX K., X./I. M.. L. B., G.. XX.XX.XXXX, K. Ť. XX, V., XXX XX K., o zaplatenie 1.585,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.10.2009 domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne pohľadávku vo výške 1.004,90 Eur a úrok z omeškania vo výške 2 % ročne z dlžnej čiastky za obdobie od 01.08.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaní sú vlastníkami bytu č. XX G. F. Ť. XX Z. K., pričom títo neuhradili nedoplatok z vyúčtovania za poskytované služby za rok 2008 vo výške 1.004,90 Eur. Dlžná suma bola splatná 31.07.2009.

2. Okresný súd Bardejov vo veci dňa 18.11.2009 vydal platobný rozkaz č.k. 3Ro/137/2009-9, ktorým zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.004,90 Eur s 2 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej čiastky od 01.08.2009 do zaplatenia a trovy konania 60,- Eur, alebo aby v tej istej lehote podali odpor.

3. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 14.12.2009, podali žalovaní odpor voči platobnému rozkazu s tým, že nedoplatok z vyúčtovania za poskytnuté služby za rok 2008 reklamovali u žalobcu listom zo dňa 08.06.2009, kde uviedli dôvody, pre ktoré odmietli nedoplatok zaplatiť. Namietali, že toto nie je nikým podpísané, že im bolo doručené rozúčtovanie suseda M. B.. Predpísaná záloha činila 32.028,- Sk a náklady sú vo výške 62.301,- Sk. Namietali nesprávnosť vyúčtovania. Zároveň namietali aj postup žalobcu pri zisťovaní stavu služieb, t.j. pri odpočte stavu meradiel. Pracovníci žalobcu nepostupovali tak, ako by sa pri odpočítavaní meradiel malo, čo je priamou príčinou nesprávneho výpočtu. Skutočný stav pomerových rozdeľovačov na radiátoroch a stav vodomeroch si žalovaní odfotografovali. Žalovaný bol osobne u žalobcu a ukazoval im stav meračov, no oni to odmietli, ani opakovane po jeho výzve neprišli overiť stav meradiel, čo je povinnosťou žalobcu ako správcu. Zároveň žalovaní požiadali, aby súd uložil žalobcovi urobiť vyúčtovanie podľa skutočného stavu meračov dokladovaného fotografiami žalovaných. Po vyúčtovaní skutočného stavu sú ochotní prípadný nedoplatok doplatiť. Vyúčtovanie považujú za nesprávne a preto nedoplatok neuhradili a naďalej namietajú jeho nesprávnosť.

4. Na návrh žalobcu, ktorý bol súdu doručený dňa 16.09.2010, bolo uznesením zo dňa 06.10.2010 č.k. 3C/202/2009-44 (právoplatné dňa 01.12.2010) postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. konanie vo veci prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného pred Krajským súdom v Prešove pod sp.zn. 1S/80/2010. O pokračovaní v konaní bolo rozhodnuté následným uznesením zo dňa 05.03.2012 č.k. 3C/202/2009-68 (právoplatné dňom 08.03.2012).

5. Uznesením zo dňa 26.10.2012 č.k. 3C 202/2009-92 (právoplatné dňom 28.12.2012) súd na návrh žalobcu pripustil podľa § 95 O.s.p. zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení jej petitu o sumu 580,11 Eur s prísl. v znení: Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.585,01 Eur a úrok z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 1.585,01 Eur za obdobie od 01.08.2009 až do zaplataenia a nahradiť žalobcovi trovy konania.

6. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 15.11.2013 č.k. 3C/202/2009-115 boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.585,01 Eur s 9,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.585,01 Eur od 01.08.2009 do zaplataenia a trovy konania. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade.

7. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29.06.2015 č.k. 6Co/145/2014-146 na základe odvolania žalovaných v 1. a 2. rade predmetný rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že:

„Odvolací súd uvádza, že princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, pričom sa súd musí vysporiadať so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými účastníkmi konania a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. Ak tak súd neurobí, založí tým nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Podobne ako v skutkovej oblasti, tak aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež so zásadami spravodlivého procesu podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd sa nevyrovnal so skutkovou otázkou súvisiacou s namietaným nesprávnym postupom zamestnancov žalobcu z pohľadu zanedbania odbornej starostlivosti dodávateľa voči žalovaným ako spotrebiteľom podľa smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „smernice“).

V podanom odvolaní odvolatelia namietajú postup žalobcu ako odporujúci dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa „Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.“)

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice „Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.“

Podľa čl. 2 písm. h) smernice „odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti.“

Podľa čl. 2 písm. d) smernice "obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom" (ďalej tiež "obchodné praktiky") sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom.“

Z prešetrenia podnetu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj odvolací súd zistil, že na základe jemu predložených dokladov vyplynulo, že byt žalovaných nebol v čase odpočtu meračov sprístupnený (čl. 15). Prvostupňovému súdu však podklady umožňujúce vyvodiť záver o nesprístupnení bytu neboli predložené.

Žalovaní v priebehu konania namietali nesprávnosť postupu zamestnancov žalobcu.

Z podania žalovaných nazvanom „Reklamácia vyúčtovania nákladov za rok 2008“ súd cituje: „Zamestnanci Spravbyť s.r.o. zazvonili u nás, otvoril som im dvere a poprosil som ich, aby prišli trocha neskôr, lebo som riešil súrnu záležitosť. Na to odišli a v ten deň sa nevrátili. Ani žiadnym iným spôsobom neoznámili, ako a kedy sa môžem s nimi skontaktovať tak, ako to robia zamestnanci plynárni a elektrárni. Na ďalší termín odpočtu som čakal doma v určenom čase, no nik neprišiel ani nezanechal odkaz. Následne som navštívil Spravbyť, s.r.o., našiel som zamestnanca, ktorý bol robiť u nás odpočet prvýkrát a reklamoval som, prečo neprišli. Žiadal som ho, aby prišli urobiť odpočet. On mi to odmietol, lebo údaje zaslali externej firme na výpočet. Hneď som navštívil konateľa Ing. Hudáka a sťažoval sa na postup zamestnancov. Pán konateľ reagoval, že sa porozpráva so zamestnancom a vec dorieši. Do dnešného dňa nebola vec vyriešená. Tento postup zamestnancov Spravbyť, s.r.o. a ďalšia nečinnosť spôsobili, že nebol urobený odpočet.“

Konečnému spotrebiteľovi možno určiť náhradný indikovaný údaj vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania iba za podmienok, že odmietol umožniť vykonať jeho odčítanie. Dôkazné bremeno zaťažuje dodávateľa.

Je dôvodná odvolacia námietka odvolateľov, že z rozhodnutia prvostupňového nie je zrejmé, z čoho pozostáva suma 1585,01 Eur s príslušenstvom, na úhradu ktorej boli zaviazaní. Obsahom spisu je iba predložené konečné vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním a správou bytu za obdobie od 1.1.2008 - 31.12.2008 zo dňa 27.5.2009, v ktorom je konečný stav nedoplatku vo výške 1 004,66 Eur (čl. 3).

Žalovaní ako spotrebiteľia si naopak iniciatívne vyhotovili záznam o stave odberu tepla formou fotografií (čl. 20, 21), ktoré predložili do spisu. Prvostupňový súd sa ani s týmito predloženými dôkazmi nevyrovnal a nevyhodnotil ich jednotlivito ani vzájomne v kontexte všetkých predložených dôkazov.

Úlohou prvostupňového súdu bude vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, že sa vyrovná so všetkými relevantnými námietkami zo strany účastníkov konania vrátane podnetnej špecifikácie pohľadávky (musí byť zrejmé, ktorej zložky úhrady za službu výkonu správy bytu sa pohľadávka týka). Je zrejmé, že žalovaní sú ochotní platiť, no je pre nich dôležitá transparentnosť pohľadávky. Súd sa musí vyrovnáť s výhradami žalovaných k vyúčtovaniu a musí byť daná odpoveď na výhrady žalovaných, ktorí zadokumentovali iný stav meradiel oproti zisteniam správcu. Špecifikácia pohľadávky preto musí vychádzať z určitého stavu odberu na meradlách. Súd vyzve žalobcu na vysvetlenie, kto, kedy a s akým stavom zistil stav meradiel. Žalovaní nemajú dôvod plniť za iného a ich argument podporený tvrdenou fotodokumentáciou o stave meradiel nie je nepresvedčivý. Teda základom pre priznanie pohľadávky musí byť transparentné vyúčtovanie a od žalobcu sa očakáva, že preukáže zistenie stavu meradiel. Rozhodnutie musí pôsobiť presvedčivo tak, ako to vyžaduje ust. § 157 ods. 2 O.s.p. V prvom rade prvostupňový súd odstráni rozpory medzi účastníkmi, aby mohol dospieť k záveru, či boli splnené podmienky na postup podľa § 9 ods. 7 vyhl. č. 630/2005 Z.z. a či postup žalobu nemožno podradiť pod namietanú hypotézu ust. § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa (konanie odporujúce dobrým mravom).“

8. Žalovaní v 1. a 2. rade podaním doručeným súdu dňa 31.10.2018 navrhli, „aby súd zaviazal Spravbyť s.r.o. na základe predloženého Odpočtového listu urobiť výpočet vyúčtovania nákladov za rok 2008 bez sankcií a za rok 2009, kde sa použil na výpočet tepla údaj náklady na m² a nie podklady z Odpočtového listu. Boli sme poškodení za rok 2009 uvedeným spôsobom. Navrhujeme, aby sa nám protistrana ospravedlnila za uvedené skutočnosti. Navrhujeme, aby súd zaviazal protistranu zaplatiť nám odškodné 10 000 EUR za nezrovnalosti, ktoré nám tým spôsobil. Boli sme vedení ako neplatiči v spol. Spravbyť s.r.o., tým nám bolo pošpinené naše meno, že sme mali nedoplatky každý rok na vyúčtovaní za služby s užívaním bytu a ťahá sa to dodnes. Všetci v bytovke vedeli, že sme neplatiči.“ Uvedené podanie súd podľa obsahu posúdil ako vzájomnú žalobu a keďže táto nemala náležitosti stanovená v § 147 Civilného sporového poriadku, súd postupom podľa § 129 C.s.p. uznesením zo dňa 25.06.2020 č.k. 3C/202/2009-376 vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na doplnenie vzájomnej žaloby. Uznesením zo dňa 31.07.2020 č.k. 3C/202/2009-380 súd podanie žalovaných v 1. a 2. rade doručené súdu dňa 31.10.2018, ktoré by podľa obsahu mohlo byť vzájomnou žalobou odmietol, keďže žalovaní v 1. a 2. rade vady vzájomnej žaloby v zmysle výzvy súdu v stanovenej lehote neodstránili. Voči predmetnému uzneseniu podali žalovaní v 1. a 2. rade odvolanie.

9. Súd na prejednanie a rozhodnutie sporu nariadil viaceré pojednávania.

10.1. Na pojednávaniach konaných dňa 15.11.2013 žalovaný v 1. rade uviedol, že zotráva na námietkach uvedených v odpore voči platobnému rozkazu, pričom nesúhlasí s postupom ako pracovník žalobcu vykonal odpočet meradiel.

10.2. Na pojednávani konanom dňa 11.03.2020 žalobca uviedol, že v celom bytovom dome odpočítavajú zhruba 119 bytov, pričom problém je pri odpočtoch iba so žalovaným. Rozúčtovanie za rok 2008 napadol žalovaný s tým, že energetická inšpekcia dospela k záverom a udelila im pokutu s tým, že museli urobiť nové vyúčtovanie v zmysle záväzného pokynu tak, ako je toto urobené teraz. Štátna energetická inšpekcia kontrolovala obdobie rokov 2007 - 2009, kde bolo povedané, že pri výpočte TUV malo sa vychádzať z trojnásobku, čo následne splnili v záväznom pokyne a inšpekcia v bode 5 hovorí, že prekontrolovala aj rozúčtovanie tepla na vykurovanie a uvádza: „Rozpočítanie množstva dodaného tepla pre pomerové rozdeľovače tepla na vykurovanie boli rozpočítané podľa pravidiel rozpočítavania“. To znamená, že v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o fotografie, ktoré boli predložené žalovaným, tieto boli predložené až v odvolacom konaní. Sú bezpredmetné, keďže sú čiernobiele, každý rok sa dáva do meračov kapilára inej farby.

10.3. Na pojednávani konanom dňa 11.03.2020 žalovaný v 1. rade uviedol, že všetky rozhodujúce skutočnosti uviedli v odpore k platobnému rozkazu. Predmetný byt kúpili v roku 1996 a až do prelomu rokov 2008 - 2009 nebol žiaden problém. Celý spor je postavený na jednom papieri - zápise z 15.01.2009. V zápise je uvedené, že odpočet neumožnili vykonať, pričom ku všetkým týmto skutočnostiam sa žalovaní vyjadrili v priebehu konania. Tento doklad bol vyhotovovaný dodatočne a nie v deň, kedy sa mali vykonávať odpočty. Z uvedeného zápisu vychádzala aj energetická inšpekcia, rovnako aj krajský súd. Títo to brali ako holý fakt. Žalovaní sa k tomu nevyjadrovali. Žalobca mohol zabezpečiť nejaké dôkazy, že odpočet mu žalovaní neumožnili - či už zavolať domovníka, dvoch svedkov, prípadne nechať telefonický kontakt, aby sa mohli dodatočne kontaktovať. Ďalší odpočet bol vykonaný v roku 2009, kde bol vykonaný odpočet tzv. dvojročných kapilár. Následne až doteraz rovnako nikdy nebol žiaden problém. V januári 2009 navštívil žalobcu, predložil mu aj fotografie meračov a žiadal vykonať prepočet, keďže žalobca má k dispozícii odpočty za rok 2007, 2008. Má za to, že aspoň v prípade vody mohol žalobca prevziať tieto fotografie a vykonať prepočet teplej a studenej vody. Teplo mohlo byť vypočítané na základe metrov štvorcových aj za rok 2009. Má za to, že ide predovšetkým o ľudský prístup.

11. Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom svedka, oboznámením listín a to: konečné vyúčtovanie nákladov za rok 2009, reklamácia vyúčtovania za rok 2009, žiadosť žalovaných adresovaná žalobcovi, konečné vyúčtovanie za rok 2006, uznesenie Krajského súd v Prešove, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa, zápis, oznámenie o vykonávaní odpočtu, komentár, smernica Stavebného bytového družstva Zvolen, protokol č. 7/021/09 Štátnej energetickej inšpekcie, list žalobcu adresovaný žalovanému, konečné vyúčtovanie nákladov, dohoda o náhradnom termíne odpočtu spotreby zemného plynu, odpočtový list z 31.12.2009, vyjadrenie spoločnosti VEOLIA, prešetrovanie námietok k protokolu č. 7/021/09 Štátnej energetickej inšpekcie, rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín, odpoveď na reklamáciu z 3.7.2009, rozúčtovanie nákladov za rok 2008, príloha rozúčtovania TUV a SV ku konečnému vyúčtovaniu za rok 2008, vyjadrenie žalobcu zo dňa 05.05.2020, vyúčtovanie k dátumu 11/2008 vrátane a studená voda na prípravu TUV, konečné vyúčtovanie nákladov za rok 2008, príloha rozúčtovania TUV a SV ku konečnému vyúčtovaniu za rok 2008, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

12. Zo Zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 22.04.2002 vyplýva, že žalobca vykonáva správu k bytu č. XX G. F. Ľ.Č. K.. V. Č.. XX K. XXXX Z. K. v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

13. Z ročného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2008 zo dňa 27.05.2009 vyhotoveného žalobcom vyplýva, že žalovaným ako vlastníkom bytu č. XX Z. K. V. E. K.. V. Č.. XXXX/XX porovnaním predpísaných zálohových platieb a skutočných nákladov vznikol nedoplatok vo výške 1.004,90 Eur.

14. Z prehľadu úhrad za plnenia súvisiace s výkonom správy vystaveného žalobcom ku dňu 13.10.2009 vyplýva, že žalovaní mali za mesiac december 2008 vykonať úhradu vo výške 142,64 Eur a od mesiaca január 2009 vykonávať úhrady vo výške 142,57 Eur mesačne, pričom v mesiaci máj 2009 im vyúčtoval nedoplatok vo výške 1.004,90 Eur.

15. Z reklamácie žalovaných k vyúčtovaniu nákladov za rok 2008 zo dňa 08.06.2009 adresovanej žalobcovi vyplýva, že žalovaní namietajú predmetné vyúčtovanie v celom rozsahu z dôvodu nesprávneho vyúčtovania. Majú za to, že uvedené vysoké náklady sú neporovnateľné s nákladmi z predchádzajúceho roka 2007, kedy predpísaná záloha plne postačovala na pokrytie všetkých nákladov. Žalovaní zároveň namietali postup zamestnancov žalobcu, ktorí pri odpočte stavu pomerových rozdeľovačov tepla a meradla teplej a studenej vody postupovali nesprávne. Oznámenie termínu odpočtov bolo vyvesené na skle vchodových dverí Ť. XX, pričom malo byť na vývesnej tabuli, ktorá slúži na tento účel. Zamestnanci žalobcu zvonili u žalovaných, otvorili im dvere a požiadali, aby prišli trocha neskôr, lebo žalovaný v 1. rade riešil súrnu záležitosť. Zamestnanci žalobcu odišli a v daný deň sa viac nevrátili, ani žiadnym spôsobom neoznámili ako a kedy sa môžu skontaktovať tak, ako to robia zamestnanci plynárni, elektrárni a pod. Na ďalší termín odpočtu žalovaný čakal v určenom čase, no nik neprišiel, ani nezanechal odkaz. Následne osobne navštívil žalobcu, našiel zamestnanca, ktorý bol u nich na odpočet prvýkrát a reklamoval, prečo neprišli a žiadal ho, aby prišli urobiť odpočet. Zamestnanec žalobcu to odmietol, lebo údaje už boli zaslané externej firme na výpočet. Hneď navštívil konateľa Ing. I. a sťažoval sa mu na postup jeho zamestnancov. Konateľ reagoval tak, že sa porozpráva so zamestnancom a vec dorieši, k čomu však nedošlo. Tento postup zamestnancov žalobcu a ďalšia ich nečinnosť spôsobili, že nebol urobený odpočet.

16. Z listu žalobcu zo dňa 03.07.2009 adresovaného žalovanému v 1. rade označenom ako „Vec: Reklamácia vyúčtovania nákladov za rok 2008 - odpoveď“ vyplýva, že zrejme nedopatrením ich pracovníčky sa stalo, že omylom dostal žalovaný prílohu vyúčtovania za teplo patriace susedovi a v najbližšom období bude žalovanému doručená správna príloha. Čo sa týka koncoročných odpočtov pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov tepla a odpočtov meračov pretečeného množstva teplej a studenej vody, po preverení konštatuje, že jeho zamestnanci, ktorí prevádzkali koncoročné odpočty, postupovali správne v súlade s platnou legislatívou.

17. Z končeného vyúčtovania nákladov spojených s užívaním a správou bytu za obdobie 1.I.2008 - 31. XII.2008 „OPRAVENÉ“ zo dňa 26.02.2010 vyhotoveného žalobcom vyplýva, že žalovaným ako vlastníkom bytu č. XX Z. K. V. E. K.. V. Č.. XXXX/XX provnaním predpisových zálohových platieb a skutočných nákladov vznikol nedoplatok vo výške 1.585,01 Eur. Opravné vyúčtovanie za rok 2008 na základe protokolu č. 7/021/09.

18. Podľa Oznámenia žalobcu zo dňa 03.12.2008 tento oznámil obyvateľom obytného bloku V.-X G. F. Ť. Č.. XX, že dňa 19. decembra 2008 (piatok) v čase od 17.00 do 19.00 hod. (postup prác: od najvyššieho poschodia po prízemie) sa bude v bytoch prevádzať koncoročný odpočet pomerových meračov tepla RMK-87 z vykurovacích telies spolu s koncoročným odpočtom bytových vodomerov teplej a studenej vody. V prípade, ak byt nebude v uvedenom termíne sprístupnený k odpočtom, dňa 03.01.2009 (sobota) od 18.00 do 19.00 hod. bude prevedený dodatočný odpočet. Ak ani v tomto termíne byt nebude sprístupnený, spotreba tepla a vody bude vypočítaná podľa platnej legislatívy (vyhl. 630/2005 Z.z.).

19. Zo Zápisu odpočtov RMK-87 na obytnom bloku V.-X, Z. XX zo dňa 15.01.2019 vyplýva, že odpočet bol vykonávaný 19.12.2008 od 17.00 - 19.00 hod. od najvyššieho poschodia po prízemie. Nesprístupnené byty k odpočtom: byt č. XX, B. Y. (17.25 nevypustil do bytu, 18.45 neprítomný) a byt č. XX, I. L. (neprítomný - odcestovaný). Odpočtár: M. O., M. C.. Ďalší termín odpočtu 03.01.2019 od 18.00 - 19.00 hod. od najvyššieho poschodia po prízemie. Nesprístupnené byty k odpočtom: byt č. XX, B. Y. (18.00 neprítomný). Odpočtár: M. O..

20. V podaní doručenom súdu dňa 05.02.2017 žalovaní k „Oznámeniu žalobcu zo dňa 03.12.2008“ (odsek 18. odôvodnenia) a k „Zápisu odpočtov“ (odsek 19. odôvodnenia) okrem iného spochybnili tieto dôkazy. K zápisu odpočtov uviedli, že bol vyhotovený ku dňu 15.01.2009, pričom mal byť vyhotovený na mieste činu a nie 15.01.2009 niekde na Spravbyte a dodatočne podpísaný. Žalovaný uviedol, že ešte pred uvedeným termínom bol za p. O. a p. riaditeľom žalobcu.

21. Z výsluchu svedka M. O., G.. XX.XX.XXXX vykonaného na pojednávaní dňa 27.09.2016 vyplýva, že je zamestnaný u žalobcu, kde vykonáva aj odpočty. Vo vzťahu k bytu žalovaných robil všetky odpočty počnúc rokom 1999, v roku 2008 konkrétne v mesiaci december. Z listinných dôkazov má vyplývať aj náhradný termín 03.01.2009. Čo sa týka bytu žalovaných, nebol mu umožnený prístup do tohto bytu.

Ani prvý, ani druhý termín odpočtu v byte žalovaných realizovaný nebol. Oznámenia o čase odpočtu vyvesuje on sám, neskôr to bolo realizované cestou domovníkov na vývesných tabuliach. Vo vzťahu k rozúčtovaniu sa vyjadriť nevedel, keďže toto vyhotovuje žalobca. Zároveň z výsluchu svedka vyplynulo, že v byte žalovaných vykonával odpočet spoločne s priateľkou M. C..

22. Žalovaný v 1. rade k výpovedi svedka M. O. na pojednávaní dňa 27.09.2016 uviedol, že svedka stretol na schodoch, uviedol mu, že sa vrátil zo služobnej cesty a pokiaľ obíde ostatné byty, má sa zastaviť urobiť odpočet. Uviedol, že o náhradnom termíne nemal vôbec vedomosť.

23. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“), na správu domu sa zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len „spoločenstvo“), ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou (ďalej len „správca“), najmä s bytovým družstvom.

24. Podľa § 8 ods. 1 zákona o vlastníctve bytov, správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

25. Podľa § 8b ods. 2 zákona o vlastníctve bytov, pri správe domu je správca povinný

- hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy,
- dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými,
- zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri vymáhaní škody, ktorá im vznikla činnosťou tretích osôb alebo činnosťou vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome,
- vykonávať práva k majetku vlastníkov len v záujme vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky,
- umožniť vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome na požiadanie nahliadnuť do dokladov týkajúcich sa správy domu alebo čerpania fondu prevádzky, údržby a opráv,
- zvolať schôdzu vlastníkov podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiada najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- vypracúvať ročný plán opráv, ktorý zohľadní najmä opotrebenie materiálu a stav spoločných častí domu a spoločných zariadení domu a navrhnúť výšku tvorby fondu prevádzky údržby a opráv domu na kalendárny rok,
- podať návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby^{12ac}) bytu alebo nebytového priestoru v dome na uspokojenie pohľadávok podľa § 15, ak je schválený nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome,
- podať návrh na exekučné konanie,^{12ab})
- zabezpečiť všetky ďalšie činnosti potrebné na riadny výkon správy domu v súlade so zmluvou o výkone správy a s týmto zákonom.

26. Podľa § 9 ods. 4 vyhlášky č. 630/2005 Z.z. Úradu pre reguláciu sieťových odvetví z 20. decembra 2005, ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla (ďalej len „citovaná vyhláška“), odpočty indikovaných údajov určených meradiel na meranie množstva teplej úžitkovej vody u konečných spotrebiteľov vykonáva dodávateľ alebo odberateľ, ktorý rozpočítava dodané teplo a množstvo tepla na prípravu teplej úžitkovej vody, najmenej raz ročne ku koncu účtovacieho obdobia.

27. Podľa § 9 ods. 5 prvá veta vyhlášky, konečnému spotrebiteľovi, ktorý neumožní odpočet určeného meradla na meranie množstva teplej úžitkovej vody, sa určí náhradný indikovaný údaj vo výške 1,5-násobku priemernej hodnoty indikovaných údajov na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania.

28. Podľa § 9 ods. 7 vyhlášky, ak sa preukáže, že konečný spotrebiteľ ovplyvnil určené meradlo na meranie množstva teplej úžitkovej vody alebo určené meradlo na meranie množstva teplej úžitkovej vody nespĺňa podmienky určeného meradla, alebo odmietol umožniť vykonať jeho odčítanie, určí sa

tomuto konečnému spotrebiteľovi náhradný indikovaný údaj vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania. Spotrebná zložka sa určí podľa odseku 3.

29. Podľa § 4 ods. 8 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

30. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.

31. Podľa čl. 2 písm. h) smernice o nekalých obchodných praktikách, odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi a/alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti.

32. Podľa čl. 2 písm. d) smernice o nekalých obchodných praktikách, obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom” (ďalej tiež "obchodné praktiky") sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom.

33. Podľa § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

34. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

35. Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

36. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa ako správca bytového domu v zmysle vyššie citovaného zákona o vlastníctve bytov podanou žalobou domáha voči žalovaným v 1. a 2. rade ako vlastníkom bytu zaplatať nedoplatku z konečného vyúčtovania za rok 2008 vo výške 1.585,01 Eur s úrokom z omeškania 9,75 % ročne zo sumy 1.585,01 Eur za obdobie od 01.08.2009 až do zaplatať. Žalobca pri vypracovaní konečného vyúčtovania za rok 2008 vychádzal postupom podľa § 9 ods. 7 vyhlášky z náhradného indikovaného údaje vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt, keďže mal za to, že žalovaní odmietli umožniť vykonať odpočítanie meračov tepla a meračov teplej a studenej vody. Žalovaní v 1. a 2. rade uvedený postup žalobcu pri vypracovaní konečného vyúčtovania za rok 2008 namietali.

37. Tunajší súd ako súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný právnym názorom, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 29.06.2015 č.k. 6Co/145/2014-146 uviedol odvolací súd (odsek 7. odôvodnenia). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí okrem iného uviedol, že prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí nevyrovnal so skutkovou otázkou súvisiacou s namietaným nesprávnym postupom zamestnancov žalobcu z pohľadu zanedbania odbornej starostlivosti dodávateľa voči žalovaným ako spotrebiteľom podľa smernice o

nekalých obchodných praktíkách (2005/29/ES). Uviedol, že žalovaní sú ochotní platiť, no je pre ich dôležitá transparentnosť pohľadávky. Špecifikácia pohľadávky preto musí vychádzať z určitého stavu odmeru na meradlách. Základom pre priznanie pohľadávky musí byť transparentné vyúčtovanie a od žalobcu sa očakáva, že preukáže zistenie stavu meradiel. Zároveň odvolací súd uviedol, že konečnému spotrebiteľovi možno určiť náhradný indikovaný údaj vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania iba za podmienok, že odmietol umožniť vykonať jeho odčítanie. Dôkazné bremeno zaťažuje dodávateľa, t.j. žalobcu.

38. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že žalobca v zmysle pokynu odvolacieho súdu neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, aby žalovaní ako vlastníci bytu odmietli umožniť vykonať odčítanie meračov, čo by odôvodňovalo postup žalobcu v zmysle § 9 ods. 7 vyhlášky.

39. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 19.12.2008 a ani dňa 03.01.2009, t.j. v deň riadneho a náhradného termínu, nebol zamestnanom žalobcu p. O. vykonaný odpočet pomerových meračov tepla z vykurovacích telies spolu s odpočtom bytových vodomeroch teplej a studenej vody v byte žalovaných. Spornou skutočnosťou bolo, či žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť vykonať odpočet. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca v konaní nepreukázal, aby žalovaní odmietli umožniť vykonať odčítanie meradiel. Žalovaní pri namietaní postupu zamestnancov žalobcu si čiastočne odporovali, keď v reklamácií k ročnému vyúčtovaniu (odsek 15. odôvodnenia) tvrdili, že im p. O. zazvonil na byt a následne ho požiadali, aby prišiel neskôr, pričom v konaní na súde tvrdili, že žalovaný v 1. rade sa s p. O. stretol na schodoch bytového domu a žiadal ho, aby k nim prišiel neskôr (odsek 22. odôvodnenia). Rovnako bol rozpor v tvrdeniach žalovaných o tom, či mali alebo nemali vedomosť o náhradnom termíne odčítania meradiel (odseky 15. a 22. odôvodnenia). Uvedené rozpory v tvrdeniach žalovaných však pre rozhodnutie súdu neboli rozhodujúce a mohli byť spôsobené aj časovým odstupom od uvedeného deja. Zároveň zo žiadnych, či už aj protichodných tvrdení žalovaných nevyplyva, aby odmietali zamestnancovi žalobcu umožniť odčítanie meradiel. V konaní bol na návrh žalobcu vykonaný výsluch p. O., avšak z neho bolo iba preukázané, že mu nebol umožnený prístup do bytu žalovaných, či už na prvý alebo druhý termín a preto odčítanie nebolo realizované. Avšak z toho dôkazu nevyplynulo, aby žalovaní odmietli umožniť vykonanie odčítania. Ďalej zo zápisu odpočtov zo dňa 15.01.2009 (odsek 19. odôvodnenia) vyplýva, že v riadnom termíne odčítania zamestnanci žalobcu boli „nevpustení“ do bytu žalovaných a v náhradnom termíne „neprítomní“ žalovaní. Z uvedeného zápisu však jednoznačne a určite nevyplyva, aby žalovaní v termíne riadneho odčítania meradiel odmietli umožniť vykonanie odčítania meradiel, keďže dôvod „nevpustenia“ nie je uvedený a tento nebol uvedený ani v rámci svedeckej výpovede p. O. na súdnom pojednávaní (odsek 21. odôvodnenia). Naopak z tvrdení žalovaných v súdnom konaní (odsek 3. odôvodnenia), ako aj z predložených listinných dôkazov (odsek 15. a 20. odôvodnenia) vyplýva, že žalovaný v 1. rade sa začiatkom januára 2009 dostavil do sídla žalobcu a žiadal p. O. ako aj konateľa žalobcu Ing. I. o vykonanie odčítania meradiel. Uvedené skutkové tvrdenie žalovaného v 1. rade nebolo popreté jednak samotným žalobcom a v rámci výsluchu svedka p. O. nebolo taktiež spochybnené. Ak teda v konaní nebolo žalobcom účinné popreté uvedené skutkové tvrdenie žalovaných, súd ho považoval za nesporné podľa § 151 ods. 1 C.s.p. V danom prípade preto súd dospel k záveru, že ak žalovaný v 1. rade začiatkom januára 2009, ešte pred vyhotovením „zápisu odpočtov“ zo dňa 15.01.2009, sám žiadal žalobcu o vykonanie odčítania meradiel k ročnému vyúčtovaniu za rok 2008 a žalobcovi predložil fotografie meračov zachytávajúce ich skutočný stav, nie je možné z uvedeného konania žalovaných vyvodiť záver o odmietnutí umožnenia vykonania odčítania meradiel a pri konečnom vyúčtovaní za rok 2008 vychádzať z ustanovenia § 9 ods. 7 vyhlášky.

40. Ako konštatoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí, vzťah žalobcu a žalovaných je vzťahom spotrebiteľským a žalobca ako dodávateľ sa voči žalovaným ako spotrebiteľom nesmie dopúšťať konania, ktoré spadajú pod nekalé obchodné praktiky podľa smernice 2005/29/ES, ale jeho konanie nesmie byť ani v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Prvostupňový súd ďalej poukazuje aj na ustanovenie § 8b ods. 2 písm. b) zákona o vlastníctve bytov, podľa ktorého žalobca ako správca pri správe bytového domu je povinný dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými. Konanie žalobcu, ktorý pri vykonávaní odčítania meradiel stanovil riadny a náhradný termín a následne, keď mu nebol umožnený vstup do bytu žalovaných pristúpil automaticky k postupu podľa § 9 ods. 7 vyhlášky, súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu vyhodnotil za rozporné s dobrými mravmi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže je spôsobilé spôsobiť žalovaným ujmu a zároveň ho súd považuje za

nekalú obchodnú praktikou v zmysle smernice 2005/29/ES, keďže predmetné konanie žalobcu nebolo vykonané s odbornou starostlivosťou, ktoré mohli žalovaní ako spotrebiteľia od žalobcu ako dodávateľa pri vykonávaní odčítania meradiel rozumne očakávať, ak by žalobca postupoval v zmysle zásad dobrej viery a čestnej obchodnej praxi /čl. 2 písm. h) smernice/. Súd má za to, že žalobca ako dodávateľ vo vzťahu k žalovaným ako spotrebiteľom zanedbal odbornú starostlivosť, keďže neposkytol súčinnosť a po tom, čo ho začiatkom januára 2009 vyzval žalovaný v 1. rade na vykonanie odpočtov meradiel a predložil fotografie ich stavov, nepristúpil k vykonaniu ich odpočtov a ani túto svoju nečinnosť žalovaným nezdôvodnil. Týmto svojim nekonaním, teda absenciou snahy o zistenie skutočných stavov meradiel po tom, čo ho na to vyzval žalovaný v 1. rade podľa názoru súdu uprednostnil tým svoj vlastný záujem pred záujmom žalovaných, čo je v rozpore s jeho povinnosťami správcu bytového domu v zmysle § 8b ods. 2 písm. b) zákona o vlastníctve bytov.

41. Odvolací súd v rozhodnutí ďalej uviedol, že základom pre priznanie pohľadávky žalobcu musí byť transparentné vyúčtovanie, pričom špecifikácia pohľadávky musí vychádzať z určitého stavu odberu na meradielach. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd konštatuje, že konečné vyúčtovanie za rok 2008 a to riadne, aj opravené (odseky 13. a 17. odôvodnenia) súd nepovažuje za transparentné vyúčtovanie, keďže z nich nie je zrejmé, že žalobca vychádzal pri vypracovaní vyúčtovania z náhradného indikovaného údaju vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určeným meradiel v zmysle § 9 ods. 7 vyhlášky. Zároveň z konečného vyúčtovania za rok 2008 a ani zo skutkových tvrdení žalobcu v konaní nie je zrejmé, prečo pri vypracovaní konečného vyúčtovania za rok 2008 vychádzal v zmysle § 9 ods. 7 vyhlášky z náhradného indikovaného údaju vo výške trojnásobku a nie v zmysle § 9 ods. 5 vyhlášky z 1,5 násobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určeným meradiel. Uvedené ustanovenia rozlišujú prípad neumožnenia odčítania meradiel (§ 9 ods. 5) a prípad odmietnutia umožnenia odčítania meradiel (§ 9 ods. 7). Z predložených listinných dôkazov a to najmä konečných vyúčtovaní za rok 2008 nevyplýva zdôvodnenie postupu žalobcu podľa § 9 ods. 7 vyhlášky a nie napríklad podľa § 9 ods. 5 vyhlášky.

42. Pokiaľ žalobca v konaní poukazoval na závery rozhodnutia Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín zo dňa 24.05.2010 č. 1010/2000/2010, podľa ktorého vychádzal pri vypracovaní opakovaného konečného vyúčtovania za rok 2008 a následne aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.12.2020 č.k. 1S/80/2010-35, k tomu súd uvádza, že v predmetnom správnom konaní a následne v správnom súdnom konaní bola posudzovaná iba otázka „správnosti“ matematického výpočtu pri rozpočítaní množstva dodaného tepla v zmysle § 9 ods. 7 vyhlášky. Uvedený správny orgán a ani súd neposudzovali skutkovú otázku, či žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť odčítanie meradiel. Z uvedeného dôvodu boli uvedené rozhodnutia pri posudzovaní predmetnej skutkovej otázky v tomto konaní nepoužiteľné.

43. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade zamietol v celom rozsahu, keďže žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, t.j. nedoplatku za rok 2008 vo výške 1.585,01 Eur. Záverom súd dodáva, že žalobca mal možnosť začiatkom januára 2009 vykonať odpočet meradiel a takto zistiť ich skutočný stav. Nekonanie žalobcu a z toho vyplývajúca absencia objektívne zistiteľných zostatkov meradiel k ročnému vyúčtovaniu za rok 2008 nemôže byť na ujmu žalovaných, keďže títo v priebehu januára 2009 poskytli žalobcovi súčinnosť a žiadali o vykonanie dodatočného odpočtu meradiel. V súčasnosti už nie je možné zistiť skutočný stav meradiel v rozhodnom období a v zmysle tvrdení žalobcu (odsek 10.2. odôvodnenia) nie je možné vychádzať ani z fotografií, ktoré predložili žalovaní a ktoré majú zachytávať skutočný stav meradiel v rozhodnom období. Zanedbanie odbornej starostlivosti zo strany žalobcu pri zisťovaní skutočných stavov meračov nemôže byť na ujmu žalovaných tým spôsobom, že sa použije pri konečnom vyúčtovaní náhradný indikovaný údaj a to či už trojnásobok priemernej hodnoty podľa § 9 ods. 7, alebo 1,5 násobok podľa § 9 ods. 5 vyhlášky. Z uvedeného dôvodu žalobca v konaní nepreukázal skutočný stav (preplatok/nedoplatok a ich výšku) konečného vyúčtovania za rok 2008 a preto súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

44. Podľa § 262 ods.1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 255 ods.1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

47. Predmetom súdneho konania bola jednak žaloba žalobcu, ktorú súd týmto rozsudkom zamietol, ako aj vzájomná žaloba žalovaných, ktorú súd uznesením zo dňa 31.07.2020 odmietol (odsek 8. odôvodnenia), pričom o trovách konania o vzájomnej žalobe nerozhodol. Vzhľadom k uvedenému, súd rozhodol o nároku na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p. aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. Každá zo strán sporu mala v konaní úspech, či už vecný (žalovaní v konaní o žalobe žalobcu) alebo procesný (žalobca v konaní o vzájomnej žalobe žalovaných) len čiastočný, preto súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).